

Ord saa noie, men jeg troer ikke, at det ret vel kan gaae an i en Lov at udtrykke sig saaledes. Den Bestemmelse, vi vedtog ved 3die Behandling, var og fra Formens Side ganske anderledes affattet; der hed det saaledes: „Den Forpligtelse til ikke at tage Jnderster tilhuse, der ifølge Lovens 3—19—7 eller paa Grund af specielle Contractsbestemmelser paahvilede Gæsterne paa Landet, er ophævet“ og det var der Mening i. Jeg troer derfor, at det ærede Thing vil erkjende, at, ligesom det Ændringsforslag, der nu foreligger, er efter sit Indhold forffjelligt fra det, som Thinget forrige Gang vedtog — forudsat, gjentager jeg, at den Fortolkning, jeg har tilladt mig at give, er rigtig —, saaledes er og Redactionen ikke blot meget forffjellig, men ogsaa i sig meget uheldig, en Omstændighed, som altid forekommer mig at kunne komme noget i Betragtning.

Sluttelig beder jeg endnu at maatte gjøre opmærksom paa, at det er en provisorisk Lov, som udgjør Grundlaget for nærværende Lovforslag. Vel blev der igaar af en æret Taler yttret, at en lignende Betragtning under den Sag, der da blev forhandlet, skulde være bragt paa Bane som et Slags Agitationsmiddel; jeg forstod dette ikke, thi jeg troer ikke, at man passende kan sige, at vi ved vore Foredrag her i Salen agitere Forsamlingen (Jo! Jo!). Men i ethvert Fald gjør jeg den anførte Betragtning her gjeldende som Noget, der ikke blot vedkommer Sagen, men som efter min Formening er aldeles paa sit rette Sted. Det er nu, som jeg allerede igaar har udtalt, idetmindste min Mening — skøndt jeg har hørt, at Anskuelseerne derom ere forffjellige — det er ialtfald min Mening, og jeg henholder mig derved navnlig til hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de District (Krieger) har bemærket, at, hvis det maatte vise sig, at Thingene og Regeringen et kunne forenes om den Lov, der skulde træde i Stedet for og tildeels indeholde Stadfastelse paa den provisoriske Lov, ja da maa denne uden videre forsvinde. (Tschering: Og saa staae op igjen!). Det er vel muligt, men for det Første forsvinder den dog; det vilde være den nærmeste Virkning deraf. Det er nu vel saa, at der, naar Thinget ikke gaaer ind paa

Lovforslaget, saaledes som det af Landstinget er vedtaget, endnu kan være Spørgsmaal om at anvende det Udjevningmiddel, som Grundlovens § 57 angiver, nemlig at der sammentræder et Udvalg, bestaaende af et lige Antal af begge Things Medlemmer, som vilde have at afgive Betænkning over Uoverensstemmelserne, hvorefter Sagen i Genhold til Udvalgets Indstilling vilde finde endelig Afgjørelse i ethvert Thing for sig. Dette er nu vel saa; men foruden at det ikke er afgjort, at det vilde lykkes ad den Vej at komme til Uoverensstemmelse, og i modsat Fald den påtænkte nye Lov ikke vilde kunne udkomme, og den provisoriske Lov saaledes virkelig forsvinde, idetmindste for det Første, hvilket Resultat dog maatte anses for lidet ønskeligt, foruden dette maa jeg tillade mig at bemærke, at det endelige Expedient, som der saaledes kunde være Spørgsmaal om at tie til, i alt Fald er forbundet med en saadan Uforklighed, at man neppe turde stole paa, at Sagen ved Hjælp deraf vilde i den nærværende Session kunne bringes til Ende. Jeg bemærker ikke dette, fordi jeg anser det for i og for sig at være afgjørende, men fordi jeg troer, at denne Betragtning dog ikke bør tabes af Sigte; og jeg skulde tillade mig at mene, at alt det, jeg har anført, maa være tilstrækkeligt til at overtøye det ærede Thing om, at der fra flere Sider ere meget gyldige Grunde til at tilraade Thinget, at lade det forblive ved det af Landstinget vedtagne Lovforslag, og saaledes ikke gaae ind paa det Ændringsforslag, der nu foreligger, og som er det eneste, hvorom der for Dieblisset er Tale.

J. N. Hansen: Da denne Lov forrige Gang forelaae det ærede Thing, tillod jeg mig til Sagens anden Behandling at stille et lignende Forslag som det, jeg idag har tilladt mig at stille som en forandret Redaction af § 4. Det vedtoges dengang ved Afstemningen med 38 mod 24 Stemmer, og da det, efterat være vedtaget som Ændringsforslag, fattedes under Afstemning som §, vedtoges det med 51 mod 11 Stemmer; af disse 11 Stemmer tilhørte 5 de høitærede Ministre, som gjøre Thinget den Ære at være Medlemmer af det, og de andre 6 Stemmer tilhørte 6 andre af Thing-